

המקנא פרק ראשון סוטה

ב.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

ההמקרא לאשור. המטה
 נחשלו על המספרים הם זשק
 (מספר, מספר) וזשק
 על פי עד אחר. עד ואחר
 הם זרחות מספרים, וזשק
 זשק נחשלו על המספרים
 נכנסה עשו ברית הסתר.
 המקרא לאשור ואחר לה
 המספרים הם זשק עליו
 אשורא לביתה. נעלה,
 עשו וזשק נחשלו על המספרים
 שזר קינה לה וזשק ואחר
 הכנה אחר מספרים
 (למספר, למספר) וזשק
 נעמלה וזשק ג' עשמים,
 נעלה נעלה אחר זשק
 (בית, בית) וזשק
 עצמם מן היין. כדלמספרין
 (למספר, למספר) בני מרסן מן עשה
 (דור, דור)

תוספות שאני

אסורה לביתו. מפיץ חקונטן מספק כרדיליפן לקטן שחנת אישה ושנמאה. אחד שאסורה לבועל ואחד שאסורה לבעול אלא ימות בעלה או יגרשנה. וזהו ששמו ששמו חקרי. והיה הדות מצי למיור אסורה לבעול אלא אבב תנא ליל ומותחא לאבול בתורתא תא. וזהו שאסורה לאבול בתורתא לבעול אלא מיתר בדין בועל. ואם סד שרוא אסורה מתיבמה. ובגמרא יליף מנא לן דאסורה דב"ש ובי"ה נדטולח כתובה וזהו שותח ובי"ה אמרי שאין נטולח כתובה אלא בממזל או לילי חכא: ג' מכריז תנא מניו שצ"מ. וזהו שנקתי ששמו אסורא דאין סדר למשנה פי בריש פ"ק טבת מצעל: לן הרואה אבוב בקלמורה לילי בגיוריה

ובכוחה שמעולין אותה
 (ממקום) למקום
 (אותה) וקשר חבל ממעלה
 מדריה יזר עצמן מן היין
 שהיין במיד ארץ קלות ארץ
 הוזה גרים לה לשון הקרי.
 המקטג ידעבר אין הכחלה
 לא. ותמזה דלא איכא הכב
 מקמוות דלא פריך חי הרב
 כנון הכמיא גט לאשתו וכן
 השלוח דלא אפילו לכתחלה.
 הייל דלא פריך ליה איכא
 היכא ידעבר למטעי דהוי
 לשון ידעבר. אי אמי הייל
 דלא פריך ליה איכא הייל
 ומצי למימר לה טירון;
 לשון זלוונן כקריעה ים טירון
 שנאמר אליהם מושבי יחידים

המקנא. איידר דתנא נדרים תנא נמי זויר דדמיא לנדרים.
 תימא ווא דריש מסכת זויר (דף 97.) אמר דלא תנא
 ליה אלא אגב סוטה כדריש וי"ל דלא קצעה בסדר נשים אלא אגב
 סוטה ומשום דדמיא לנדרים קצעה בחד נדרים מ"ר. ותימא אמאי

וְלֹא קָצַעְתָּ אֶגֶז מִרְיִים דְּהֵא דְּכִפְ"ד
 [דְּמִיר] תִּנָּה מַשְׁנִיּוֹת טוֹבֵא דְּמִייר
 בְּנִדְרֵי נִשְׁי וְצִהְרַת צֶעַל וְשׁ לִוְמֵר
 דְּעִדִּיפֵא לִיה לְמִימֵר מַשּׁוֹם סוּטָה
 דְּפִרְשִׁיּוֹת נְמִי נִסְמַכּוּ וְצִרִּישׁ מַסְכַּת
 שְׁצִוּוֹת (י"ד ק"ג:) דִּיק נְמִי בְּכֵה"א:
הַמְקַנָּא דִּיעֲבֵד אִין. וְאִ"ת וְמִי
 כֵּל הִיכָא דְּחִנִּי הִ"א
 בְּתַחֲלִילָתָן לְשׁוֹן דִּיעֲבֵד הוּא וְהֵא קַמִּי
 בְּסוֹף אִלּוּ עֲזִירִין (פְּסָחִים ד' מ"ט.)
 הוֹלֵךְ לִשְׁחוֹט אֵת פִּסְחוֹ וְצִבְעוּדָה
 וְהֵא פִּרְק הַשּׁוֹכֵר (ד' ק"ט.) מִמֵּנִי
 עֲבֵד כּוֹכְבִּים בְּחִזּוֹת דְּמַסְכִּין
 בְּשִׁמְעַתָּהּ קִמְיָתָא דְּשִׁחִטָּה חוֹלִין (י"ט)

(ד) דמיירי למחילה וצפרק
דשחטת חולין (ד) (ג) השוחט את
המסוכנת וצפרק קמא דבינה (ד) (ו)
השוחט את התרנגולת ומלא בה ביצים
גמורות ויש לומר דכל היכא דליכא
למיתלי (ג) בלשנת דייקא היכא כגון הכא
וצריש פ"צ דשחטת חולין (ד) (ג)
והתם גמי צפ' קמא (ד) (ו) השוחט
במגל יד וצפ' קמא דבינה (ד) (ו)
השוחט חיה ועוף יתפור בזרק וצפ'
חבית (שנח ד) קמא) הרוצח צמי מערה
או צמי טבירא (ו) ותימה היכי דייק
מהכא דאסור לקנאות אמאי לא
מתקן המקנא שצא כדמתקן צפ'
דבינה (ד) (ו) ועל כרחק אית לן למימר
דהכא ממשנה יתירא דייק כדפרש"י:
הא בוגר ראשון הא בוגר שני.
תימה צפ' ואלו מגלחין (מ"ח) ד
(יח) דאמר שמואל מותר לארס בחולו
של מועד שמה יקדמנו אחר קפרין
ליה מהכא ארבעים יום קודם יצירת
הולד אמאי לא מוקי הדין מלתיה
דשמואל בוגר שני:

קודם יצירת הולד. נראה לצי
קודם יצירת הזכר צין אס
לא נולדה הנקיבה עדיין צין אס נולדה:
אבל בטומאה עד אחד מהימן.
תימה אדרבה איכא למימר
איפכא אצל בטומאה צענין הי טרי
ומשום דאוסרתה איסור עולם ואי לאו
ממתני' דמייתי מהיכא פשיטא ליה
למימר הכי וי"ל דעדיפא ליה טומאה
מקינוי וסמירה אף על גב דאוסרתה
איסור עולם משום דרגלים לדבר:
כל
לא אפילו באחד ת"ל⁴ לא יקום עד אחד באיש
ממשמע

הוא מזווגם יחד ומייצג מהם בית: **מוזיא אסירים בנצרות**. הוֹלֵאִים לִיִּצְיָאָה מִנְרִים: **איני**. מי הוּי זיווג לפי רשע חזות והא מקודם פניו הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים דאמיר במתכת נדה (דף ע"ג:)

ו' טיפה וזו מה תהא עליה גבור או חלש חכם או טיפש עשיר או עני

ה' המול: או שני לפי משריו וקשה לזווג לפי אישיות בת זוגו: **עד**

בענין שני עדים אלא בקניין לעזר ופסיתיה לרי יפשה: **אכל טעמא**.

שומה אלא יוצאה בלא כתובה ואסורה לבצל ולצועל ולתרומה: **שנעמא**.

ועד אין זה בשנים הכתוב מדבר. וקאמר עדים שנים אין בטומאה

עדים שנים אין זה אלא א' והיא לא נתפשה לא נאמנה וממילא שמעינן

דאמר וטרישא דקרא גמי שמעת דתמינן דקאמר ומעלה בו מעל ושכח

קידה תביא דכתיב שמעת ועבר עליו רוח קנאה וגו' ודרשניה ליה לקמן

ולקמן [ע"ג] פריך אלא במאי מיתסר דקאמר קרא והיא לא נתפשה

מאהא קרא שמעינן דכל עד האמור בתורה שנים הם דמפרש ואזיל:

ממשעת
 ת אמאי נקט קריעת ים סוף טפי משאר נסים של יציאת מצרים. ור"ל (משיב) בפרש
 גורם וקריעת ים סוף שבאותו ענין שטבע הקב"ה את המצרים בים כדי להציל את ישראל
 ויבנים ים פ"ה אני מ"ה היוול להו ישע וכותב אלא מקודם (רשעי וכוונתי) [יציאתו]
 זו מה תאל בעבר אלה חכם וא"ל טפס עני א עשיר אלא צניק ורשע אלא
 ממה אלא אפסא חל כמו וזה ראשון. ע"כ אלא פליגי אלא בקינו וסתידיה (כמ"ל אלא
 רדעי) ב' עדים אלא לקינו' אלא אליעזר ובשתי' אלא היושע אבל בטומאה עת אחד נא
 בדיקו לשון הקונטרס. וא"ל מנא לן בטומאה עת אחד נאמן אבא רבתי עשום. ור"ל ד'
 עשום אבל בטומאה בעד א' סגי דאי בעי בטומא' ב' היה לו לומר נא בטומאה ע"פ

המקנה לאסור. לישנא דקרא נקט וקנה את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ו'] מפש' מאי לשון קניו. (ו) ובמתניתין מפרש
כיצד מקנה לה אומר לה אל תסמרי עם איש פלוני: מקנה לה ע"פ
שנים. אם כן ולא להשקותה כריך להביא שני עדים שאמר לה בפניהם אל
תסמרי עמו ואם לא קנה לה בפני
שנים אינה נאסרת עליו בסתירתה
ואינו משקה: ומשקה ע"פ עד א' או
ע"פ עצמו. ואפי' אין עדים שנסתרה
אלא עד אחד או הוא עצמו אומר
רציתי שנסתרה אחר שקינאתי לה
נאסרת בסתירה עד שתשמה. ולקמן
[פס'] ילפינן מקראי שסתירתה אוסרתה

עליו מספק: ר' יהושע אומר. רי"ך
צ' עדים אף לסתירתה: ודברה
עמו. שלא במקום סתר: עדיין א'
מוסרם לניסא. לשמע עס צעלה:
ומוסרם צתומא. אם אשת כהן
היא: כדי עומאה. כדי העראה:
אסורה לניסא. מספק כדליפנין לקמן
(דף כח.) שלשה ונטמאה אמורים
בצפשה: וקנא את אשתו והיא נטמאה
ונסתרה והיא נטמאה תחת אישה
ונטמאה אחד שאסורה לבעול ואחד
שאסורה לבעול אם ימות צעלה או
יגרשנה ואחד שאסורה לתרומה: ואם

[illegible]

שנשטענען קדרי בראשית: מושיב יחידים ציפס. ארס יחיד ואשה יחיד. אמת ישראל ממנרים בחדש ^(א) כשר לא חמה ולא צינה. מקיש ויווג. גלגל יצא יצירתם שאין נודעו רשעו וזכותו מכריזין את זוגו. ואם מאמר הכל גלגל מאללך הממונה על ההריון נוטל טרפה ומציאה לפני המקום ואומר לא יצא זכר ורעע לא קאמר ליה דאין ^(ב) צדיק ^(ג) שמים: זוג ראשון. יכאן לא פליגי אלא בקנינו וספירה. כלומר עד כאן לא שמענו מפלוגתיהם אלא יש עדים בקנינו וספירה ויש עד אחד שקילקלה בספירה נאמן ואינו ספירה אצותה ספירה: מגל דמהימן עד אחד. בטומאה של ספירה אחר קי קרעו אלא עד א' וקרא בטומאה קמישעני ושכב איש אותה שכבת זרע ורע ומהימן מודכית והיא לא נתפסה להחמיר עליה עד הכחזר לדונה כב דמיסיה אותה משיב דבר אלא אזה. ולקחמ (דף א) פסל דהאי קרא כב ^(ד) [שם] שכבר עבר: וא אינו אלא אחד. דקאמר קרא דלפילו עד אחד אין אלאמה פשיטא דנטמאת מדמהדר בתר אונס וריון: ס"ל לא יקום עד א'

(א) סנהדרין פתח, (ב) יצמות יח, (ג) ברכות סב, (ד) (מיר ג), (ה) יצמות וס"ג, (ו) (לקמן ג), (ז) (סנהדרין כב, מו"ק יח), (ח) מו"ק יח: ע"ש סנהדרין כב, (ט) לקמן לא, י שם, (כ) בצמדבר ה, ט (לקמן ה:), (כז) (דף ע).

תורה אור השלם

1. כִּי לֹא יִנּוּחַ שְׁבֵט הָרָשָׁע
עַל גּוֹרֵל הַצְּדִיקִים לְמַעַן
לֹא יִשְׁלַחוּ הַצְּדִיקִים
בַּעֲוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם:

התהלים קהה
2. אלהים מושיב יחידים
ביתה מוציא אסירים
בפשוטות אך סוררים שבנו
ציוחיה:
התהלים סו ז
3. ושבב איש אתה שכתב
ורע וגעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא נתפשה ועד
אין בה וזו לא נתפשה:
במדרג הי
4. לא יקום עד אחד בכל
לכל עון ולכל חטאת פכל
שכח אשר יקוט על פי שני
עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר:
דברים יז נו

הנהגות הב"ח

[illegible]

(א) נראה ד"ל דר"י דריש כבושורות כדדרשין בעלמא (בסנהדרין כג) כבי ושירות וכו'. (ב) בקינוי וסתירה פירש לא פליג תנא דמתני' ור' יוסי לקמן אלא בקינוי וסתירה ודוחק הוא וכו'.